

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu Anny Žákovej a JUDr. Violy Takáčovej v právnej veci žalobcu **M. B.**, bývajúceho v Ž., proti žalovanému **Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny v B., pracovisko Ž.**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo OSV/2006/02285/OA zo 7. septembra 2006, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 10. júla 2007, č.k. 10S/187/2006-22, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 10. júla 2007, č.k. 10S/187/2006-22, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd rozsudkom z 10. júla 2007 zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného a žalovanému správneho orgánu nepriznal trovy konania. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalovaný preskúmaným rozhodnutím nevyhovел odvolaniu žalobcu a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Ž. číslo C

2006/52958/Fil. čís. zázn. C 2006/114163 z 1. augusta 2006 o zvýšení rozsahu hodín osobnej asistencie od 1. júna 2006 z 862,5 na 1127 hodín na jeden kalendárny rok s priznaným príspevkom na osobnú asistenciu (ďalej len „peňažný príspevok“) v sume 55 Sk/hod., zníženého o sumu bezvládnosti za kalendárny rok, t.j. o 3 600 Sk. Krajský súd mal za preukázané, že žalobca je poberateľom invalidného dôchodku vo výške 7 510 Sk mesačne a zvýšenia dôchodku pre bezvládnosť vo výške 300 Sk mesačne. Na tomto základe dospel k záveru, že žalovaný ako aj prvostupňový správny orgán rozhodli o znížení priznanej sumy peňažného príspevku o ročnú sumu zvýšenia dôchodku pre bezvládnosť v súlade s § 58 ods. 19 zák.č. 195/1998 Z.z. o sociálnej pomoci v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnej pomoci“) a preto žalobu zamietol.

Žalobca napadol rozsudok krajského súdu včas podaným odvolaním. Namietol, že krajský súd si nesprávne vyložil ustanovenie § 58 ods.19 zákona o sociálnej pomoci, nerozlišujúc medzi občanmi, ktorých príjem je nižší ako životné minimum a občanmi s príjmom vyšším. Podľa žalobcu len u občanov s vyšším príjmom ako je životné minimum sa výška peňažného príspevku znižuje spôsobom ustanoveným v § 58 ods. 12 zákona o sociálnej pomoci, kým v jeho prípade boli splnené podmienky ustanovené v § 58 ods. 9 zákona o sociálnej pomoci a preto sa na neho nevzťahuje § 58 ods. 19 zákona o sociálnej pomoci. Žalobca preto žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a vyslovil, že nie sú splnené podmienky pre krátenie peňažného príspevku o sumu bezvládnosti.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250ja ods. 1 v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v rozsahu odvolania a v medziach žaloby a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu vyhovieť nemožno.

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu vo veci zníženia peňažného príspevku na osobnú asistenciu o sumy bezvládnosti za kalendárny rok.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že príjem navrhovateľa v rozhodujúcom období nepresiahol trojnásobok životného minima. Takisto nebolo sporné, že žalobca je poberateľom zvýšenia dôchodku pre bezvládnosť v sume 300 Sk mesačne.

Občanovi s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorý je podľa posudku vydaného podľa § 57 ods. 1 a 2 odkázaný na osobnú asistenciu, možno poskytovať peňažný príspevok na osobnú asistenciu (§ 58 ods. 1 zákona o sociálnej pomoci).

Osobná asistencia občanovi s ťažkým zdravotným postihnutím je zameraná na zmiernenie znevýhodnenia a na prekonanie znevýhodnenia v prístupe k veciam osobnej potreby a k stavbám občianskeho vybavenia, na umožnenie styku so spoločenským prostredím, na sprístupnenie informácií a na zabezpečenie nevyhnutných životných úkonov alebo nevyhnutných prác v domácnosti uvedených v prílohe č. 1, alebo činností uvedených v prílohe č. 5, ktoré tomuto občanovi poskytuje osobný asistent, prípadne osobní asistenti. Osobnou asistenciou sa podporuje nezávislosť občana s ťažkým zdravotným postihnutím, jeho pracovné, vzdelávacie, rodinné a občianske aktivity, ktoré smerujú k jeho spoločenskej integrácii (§ 58 ods. 5 zákona o sociálnej pomoci).

Podľa § 58 ods. 9 zákona o sociálnej pomoci peňažný príspevok na osobnú asistenciu sa poskytuje vo výške, ktorá zodpovedá rozsahu osobnej asistencie určenej v slovenských korunách, ak príjem občana s ťažkým zdravotným postihnutím je nižší alebo sa rovná trojnásobku sumy životného minima pre plnoletú fyzickú osobu ustanoveného osobitným predpisom.

Podľa § 58 ods. 11 zákona o sociálnej pomoci sadzba na jednu hodinu osobnej asistencie na účely výpočtu výšky peňažného príspevku na osobnú asistenciu je vo výške 55 Sk.

Podľa § 58 ods. 12 zákona o sociálnej pomoci ak príjem občana s ťažkým zdravotným postihnutím je vyšší ako trojnásobok sumy životného minima pre plnoletú fyzickú osobu ustanoveného osobitným predpisom, od príjmu občana s ťažkým zdravotným postihnutím sa odpočíta suma trojnásobku sumy životného minima pre plnoletú fyzickú osobu ustanoveného osobitným predpisom. Ak tento rozdiel je menší ako rozsah osobnej asistencie určenej v slovenských korunách, výška peňažného príspevku na osobnú asistenciu sa rovná rozdielu

týchto dvoch súm. Ak rozdiel medzi príjmom občana s ťažkým zdravotným postihnutím a trojnásobkom sumy životného minima pre plnoletú fyzickú osobu ustanoveného osobitným predpisom je väčší ako rozsah osobnej asistencie určenej v slovenských korunách, nárok na peňažný príspevok na osobnú asistenciu nevznikne.

Vzhľadom na výšku príjmu žalobcu neprichádzal do úvahy postup podľa § 58 ods. 12 zákona o sociálnej pomoci.

Z ustanovenia § 58 ods. 9 a ods. 11 zákona o sociálnej pomoci vyplýva, že u občana s príjmom nižším alebo rovnajúcim sa trojnásobku životného minima je sadzba na jednu hodinu osobnej asistencie na účely výpočtu peňažného príspevku 55 Sk. To znamená, že suma 55 Sk na hodinu je len základom pre výpočet celkovo priznaného príspevku.

Podľa § 58 ods. 19 zákona o sociálnej pomoci ak je občan s ťažkým zdravotným postihnutím poberateľom zvýšenia dôchodku pre bezvládnosť, výška peňažného príspevku na osobnú asistenciu vypočítaná podľa odsekov 11 až 15 sa zníži o sumu zvýšenia dôchodku pre bezvládnosť za celý kalendárny rok.

Z citovaného ustanovenia je zrejmé, že pri určenej sadzbe peňažného príspevku na hodinu osobnej asistencie vo výške 55 Sk je na účely výpočtu celkovej sumy peňažného príspevku nevyhnutné vždy zohľadniť vyplácané zvýšenie dôchodku pre bezvládnosť a celkovú sumu peňažného príspevku znížiť o súčet súm bezvládnosti za kalendárny rok a to bez ohľadu na to, či ťažko zdravotne postihnutý občan má príjem vyšší alebo nižší ako trojnásobok životného minima.

Ako je uvedené vyššie, nebolo sporné, že žalobca je poberateľom zvýšenia dôchodku pre bezvládnosť v sume 300 Sk mesačne, t.j. 3 600 Sk za kalendárny rok. Pokiaľ teda žalovaný potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, rozhodol v súlade so zákonom a krajský súd nepochybil, keď žalobu zamietol. Odvolací súd preto rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný a žalovaný náhradu trov neuplatnil (§ 224 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 OSP).

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. októbra 2008

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Dagmar Falbová